

කිවිඳිය

ඇල දොලො කඳු පෙතක ගැටෙන මදුරු පර්වත පුරුසඳක පිටි මලෙක ගැමි සිරිය මවක සිල්වතක සිතාවන කුරුලු කිවි කිවිය යස රංගම රසකෙරෙ කිවිඳි කොයි ඉන්න

සොඳුරු සිත අතිම පෙම ළයෝ දුක අනෙක ගැබ්ලෙක ඇති පතස සිත රැඳුණු පලමු විහිවිදුළු යන ලෙසින් වනන රූ මැවූ රටවැනි ලොවට දුන් කිවිඳි කොයි ඉන්න

නුරාවක නෙක්සරක මුල්ම නාදවක ලංගන සැන තනු නැග රැකෙන මුතුවනක ඉරුනු හදවත් රටවල පාමනන ළයෝ ඉගන් නොදැනන අපේ කිවිඳි දුර නොවේ

ටී. ස. ප්‍රියන්ත කුමාර
ගැබරෝන් බොටිස්සාවනා

ගැන
තැන
ගැන
ගැන
ගැන
රුම
පෙම
එම
බම
රංග
මග
ගැන
ලුග

කිවිඳි රක්ෂිත වනය

අවසන් රූකන් මන පොලව බඳා ඇද වැටුණු වට ඇයාබා දුලි වලා රැඳි හැකි හැකි දැස් කුහර ගලි කර පුරුස්සා

යනා සිපාවා සැරි අතිරැචි කල්පනා ලෝකා කුතු කඳු පාමුල හැකි ඝන හරිත පඳුපතා ජාලා යටිවැනි උසුචියන් සැරි සර සියුම් පල සිටා අනෙක කුතුමු කලෝපැති සිතිවලි සිහින රූරා පොරා ල මාන සාවිලින අනෙක කලාවසාන

දැඩි රුදු සිමකි ගිය කෙම සිමකි ඇද සෝදා පාච්චි ගිය පාංශු නිපානාදි වැල්ලේ රැඳි සුලි පාරා සිතිවලි වනය කිසිවෙකුත් ඇතුළු වනු නැති දිවා රැය නොමැති හිනන වූ රේඛා පාෂාණු පැනන පොලෝ තලයකි රූ ගත් දුර සනරා ඇද වැටී දිවා ගිය රූක් කඳින් වැසී ගිය විදුලි පාෂාණි හැනකි හැකි තෙතමන පල ඇංසු මුසු ලවණා හැනෙන්නට හෝ බිම් මලක් වැනි ශුෂ්ක හොම ආධික බාධා

දැඩි කඳුන් එකල පැවැති දු වට දේශන දේශනන්තර මුලිනුපුරා හරිත වන රූරා

තැනින් තැන හොඳුරු ඉටු ලැදි සිංග කොට වලක් සේනා පැටට පැනෙන බිම්පලක් වී නම ගැසී නගන සෝනා

ඉන වනා ගිය දැඩිතර ගක්ති බන්ධන ලිලා පැ ගොර බිරුමි ඇත් ගැබ් ගිටිදුන් සේනා දල පැනාර ඇත වැලඳුවේ හු ගැන බොඳු කටවා

ඉතිරිව ඇත රක්ෂිතය මන්දමේතය විදුලි වැට වටලා ඇතුළු වන්නට ඇවැසිය කනවනු පතුරු මුදුන සංඥා අවසර පතා හේත

තැන තැන වටා ඇත පැඩිනස් ළපල කැක්කේ පිටින් ගේනා සිතිවලි වලට හැන දේශ සිමා මායිම රේඛා

සිස්ස රජු වුවද නිරිඛත් කමින් ඉහු ඇත මහනුවෙන් ඊ වෙතට ඇද මුළු සේනා

ධර්මධාරීන් පිට දී සිටි රෝ කුහර දියවී උණුව දැවෙනා කුහර ගිනි කඳ මුදුනා... මිනිදු සැරසී මලිටට ඇදුමෙන් රැකී යූත් වන පෙන වෙස් ගෙන උයන්පල්ලා

ඩෝසන් ප්‍රීති

අන්තර්ජාලයේ සාහිත්‍ය කවුළුව
www.ketapathpawra.com

කමාවන්ත

එකම ලොවක සිටියන් අපි,
එක්වෙන්නට නොහැකි ලොවක්.....?
ප්‍රේමාදර කතාවකින්
මම අමතක වෙලා නොවෙයි...
කන සිවුරක් හත දැයවේ
නවතුණ වැල ගෙල දැගුණේ....
නුඹට පිදුණ මගේ හිතක්
නුඹ ලක සැමදා රන්දා ...
නව කෙනෙකුට පුද දෙන්නට
කවත් හිතක් නැති හන්දා.....
කන සිවුරක් හත දවවා
නවතුණ වැල අහට ගත්තො...
ලෝකයාගෙ අවමාණෙන්
මවිඳියො කිහිපක් කරන්න....
නිදහස් ලෝකයට වෙලා
නිතරම නුඹ ගැන සිතන්න
කන සිවුරක් හත දරලා
ඇටවැල ගෙල වට දැමුවා...
සමාවන්න බුදුසිමියනි
එවාවක් කලා නොවෙයි.

අසෝකා දේවපුරේන්ද්‍ර
ලෝචයන්ටී - ප්‍රංශය

පාර්ලිමේන්තුවේ අත්තිල දවස

වන්න රම්ණි යන්න
ලුමයි දෙන්නත් වන්න
ඇද පාර්ලිමේන්තුවේ
අන්තිම දවස

පස් අවුරුද්දක්ම
මට බැරවුණා
ඔයයි ලුමයි දෙන්නයි
හැන හිතන්න
හිතුවෙමි රටේ මිනිස්සු හැන

ලොටෝ වකත් වහෙමි
අරන්ත
මහ ජන්දෙ අහ ලුග
පැරදුම් හිත ලුක
අපට බැරවෙයි ගොඩ වීත්ත
ඇද පාර්ලිමේන්තුවේ
අන්තිම දවස
විලාම් වැටුපවත් ලැබුණොත් ගොඩ
නැත්තම් වහනත් මඩ
රම්ණි

අත්ත සිංහවා
ලෝකතාහාරය
කන තරමක් කන්න
බොන තරමක් බොන්න
අපි හිතුවෙත් හැරෙත්
ඕවාගින් කන්න බොන්න

සෙංකෝලෙ බඩාලට පෙන්නන්න
හිතමට වගේ අසුකක ඉදහන්න
රම්ණි

ඇද පාර්ලිමේන්තුවේ
අන්තිම දවස

සංජක ප්‍රසාදී

දෙමළ හේ කොළ

සිරිසාදේ කන්ද උඩින්
හෙමින් වීම් හිරු හොරැහින්
හේ දළ වීලිකෙයි සතුටින්
තංගමිමේ ඇඟිලි ගපින්

හිරු සමගින් අවදි වෙමින්
දවසක ඇරඹුම් සමරන ... දැසට
හේ කොළ
රන් වන් පැනන දේකවද
අමුතූම සුවදින් පමෝදින ... නැහැරැට
කතට සුවද දැකෙනවාද
නැවුම් රසින් ගත පුබුදන ... දිවගට
හේ කොළ රක දැකෙනවාද

සිංහල ගම් දකුණු පුරා
ගමේ ගොඩේ සිදාදියො
පැල්පත් මන්දිරේ උනත්
සිංහල අපි දින අරඹන
කතට හරිම රසයි හේද

හිරු වක්කම් අවදි වෙලා
හොරෝන්ඩි හා මුළු යාගම්
වැනිදෙන් දාදිය ලුකරෙන්
තංගමේව නවමින් වැඩි

හේ ඉපලේ දොස ඇති
හේ මුළු ලක රතු පාටයි
හිමක් නැතිව රොත්ත පිටින්
ලේ උරනා කුඩැල්ලෙන්
දෙන වදයන් ඉවසාගෙන
තංගමේව නවමින් වැඩි

සිංහල පිණි කැට නැවරුණු
සුන්දර හේ දළ නෙලමිත
යායෙන් ගැටට දිව යන
තංගමිමලා දුන්නවා
හේ දළ තරමට සුන්දර
නැති වග නෙලනා කාරය

කවුළුවත් නොගත ලෙසට
කතට වැඩි කවි පැනනෙත්
දැඟිලි විදිනා දකුණ
කතට නම් දැකෙනවාද

හේ දල්ලට වඩා සොඳුරු
අවිටට කවි වුණු මුහුණෙන්
පිකන නොවෙයි බිම සිඹින්හේන්
දුක් විදිනා ඇගෙ කළලයි

හේ කුමට වැඩියෙන් බර
පීච්චි බර උහුලන
විවිධ වැඩිණු දොසා වලට
කොතරම් දුර හා හැක් වෙද

හිරු සමගින් අවදි වෙමින්
දවසක ඇරඹුම් සමරන ... දැසට
හේ කොළ
තංගමේවගේ ලේවල
රන්වන් බව දේකවද
අමුතූම සුවදින් පමෝදින ... නැහැරැට
කතට සුවද දැකෙනවාද
නැවුම් රසින් ගත පුබුදන ... දිවගට
තංගමිමේ කළලක රස දැකෙනවාද

සිංහල අපි
හේ කොළ
දෙමළ කියලා දන්නවාද ...?

සිංහල අපි
හේ කොළ
දෙමළ කියලා දන්නවාද ...?

ධනංජය තෙන්නකෝන්

පහන් වැට

සරෝජා මව

වෙඩි වැදී සිදුරු වූ
නල් ගස් අතු එකිලි මත
කිරිලියෝ බිජු දමා
සොමගසින් උරා සඳවන
රතුපාට දුටිල්ල ගැසුවාට
කුටු ගි බි මවුටින
ඇතුරු ඇද වූ සැරෝජා මව
පීච්චියට ඉතිරි වූ
නිරූපිත වැසු ඇඳිවත

ඉස්කෝලේ වයා ඇති
කැඩුණු පුටු මේස බාකුද අවුල් වී ඇති
කළු ලේසන් නම් වෙලා ඇති
රටුනුදු ගුරුවරුද කාලෙකින් දැක හැකි
කවුරු හෝ පෙර ලියූ තාත්තා ඇතුරු පෙළ
මිදුමක් සේ ඇපැහැදිලි කිහි
දරු පැටවි මටද ඇති
කිසි දියුණක උන් තාත්තෙක් ගැන
මම සේම අයා හැකි

වෙච්චනා ඇඟිලි කුටු මැලවිලා
විටමත් කැඳ්සියම් හිතව ඇති
හිත ඇතුළේ මුතු ඇතුරු සිරවෙලා
ලියවෙන්න කැඩුණු කොළ හැකි
පෙරදා වෙඩි ගසට ඇඳුණු ඇතුරු සේමයි
පීච්චිය ඇඳවෙලා ගලා යන හැටි
මඩවලක උපන් මල පරවෙලා
පෙනි හැලි සුවද මඩටම උරාගත් හැටි

යා වෙතා පාලමක් සිහිනගස දැවටලා
සිතුවමක් ලෙසින්වත් පෙනෙන්නෙකි
හිතයේ පමණක් ඉන්නේ අපි
හැමදාම වයන පැයට නවතට හැකි
තරුද හැන හිරු එලිය මෙන්
සැබෑ හිතය ගන්නට කාලය ඇවිත් ඇති
මව උතුරුමෙයි මා දකුණොමෙයි
එකතු වී ගැනු අපි එකම ගීයක්
සියල්ලෙන්ම එකතුකව පීච්චිය විදින්නට හැකි

ලක්ෂ්මන් කොඩිතුවක්කු

භක්තිය

අන්තරයෙ සිට
තමා ආ
විණිච්ච සුළං රැඳී
ගම් අයිනේ
දෙවියන් වැඩ වීසු
සුවසල් නුග ගස
බිමට පෙරලා
ගන්නට ගියේ
කිසිත් සිදු නොකළ
අසුරකිනි

පව්කාර
සුළුග සම්ග
සටින් වැඳ
පොළව සිඹි
නැවත නැති සිරි
තැන්තිර ගස
පාගා ගත්
ගැහැණියක්
නුග ගස දෙස බලා
හේක වූවිග.

ගන්තික සන්කුමාර

නුඹට කවි මල් මාල

කැමරුම් මල් වන්නෙ යම්
හැඳුම් එකින් එක කෙළමි
සිත් බඳුනේ පුරවගමි
අරගෙන මේසයට එමි

කඩදිගි මන විසිරුවමි
නටු කඩ කඩ විසිකරමි
කවි හුය සිතගින් අදිමි
එ මල් පෙළට පටලවමි

පාට රටා ගලපගමි
ඊට එලියමය කියගමි
කොළයක සහවා නවමි
මිට මොලවා නුඹට දෙමි

සිනා කාසියක් මට දී
නුඹ එය දෝනින්ම ගනී
හුදෙකලා නැනෙක නැවති
පැලදගන්න බව දැනමි

මහින්ද ප්‍රසාදී මස්ඉලුල